A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2015. december 3.*

„Szerződésen kívüli felelősség — A Parlamenthez benyújtott petíció — Bizonyos személyes adatoknak a Parlament honlapján történő terjesztése — Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály kellően súlyos megsértésének hiánya”

A T-343/13. sz. ügyben,

**CN** (lakóhelye: Brumath [Franciaország], képviseli: M. Velardo ügyvéd)

felperesnek,

támogatja:

az **európai adatvédelmi biztos** (képviselik kezdetben: A. Buchta és V. Pozzato, később: A. Buchta, M. Pérez Asinari, F. Polverino, M. Guglielmetti és U. Kallenberger, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az **Európai Parlament** (képviselik: N. Lorenz és S. Seyr, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Parlament honlapján a felperesre vonatkozó bizonyos személyes adatok terjesztését követően a felperes által állítólagosan elszenvedett kár megtérítésére irányuló kártérítési kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, F. Dehousse és A. M. Collins (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2015. március 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

## Ítéletet

### A jogvita előzményei

1 A felperes, CN, 2011-ig az Európai Unió Tanácsának tisztviselője volt. 2009. szeptember 23-án az Európai Parlament honlapján online rendelkezésre álló nyomtatvány útján petíciót nyújtott be a Parlamenthez az európai tisztviselők fogyatékossággal élő családtagjainak nyújtott támogatásra, az egészségügyi problémákkal rendelkező európai tisztviselők által szakmai előmenetelük során tapasztalt nehézségekre, valamint aktájának a Tanács általi nem megfelelő kezelésére vonatkozóan.

2 A Parlament eljárási szabályzata (HL 2011. L 116., 1. o.; a továbbiakban: eljárási szabályzat) 202. cikke (6) bekezdésének – jelenleg az eljárási szabályzat 2014. júliusi változata 216. cikkének (6) bekezdése – megfelelően 2010. január 8-án konzultáltak az Európai Bizottsággal.

3 2010. január 15-én a Parlament Petíciós Bizottsága tájékoztatta a felperest, hogy petícióját elfogadhatónak nyilvánították.

4 A Petíciós Bizottság – miután 2010. március 15-én átvette a Bizottság válaszát – a petíció lezárásáról határozott, és erről 2010. június 14-én tájékoztatta a felperest.

5 A petíció elutasítását követően a Parlament a honlapján az e petícióra vonatkozó, „közlemény a képviselők számára” (a továbbiakban: közlemény) címet viselő dokumentumot tett közzé. A közleményben szerepelt a petíció tartalmának, valamint a Bizottság válaszának összefoglalása. A közlemény feltüntette konkrétan a felperes nevét, és pontosította, hogy súlyos, életveszélyes betegségben, valamint hogy fia súlyos szellemi, illetve testi fogyatékosságban szenved.

6 2011 májusában a Tanács a felperest – egészségi állapota miatt – betegállományba helyezte.

7 2012 áprilisában a felperes levelet küldött a Bizottság „Europe direct contact centre” szolgálatának, amely a levelet 2012. április 10-én továbbította a Parlamentnek. Ebben a levélben a felperes kérte a közleménynek a Parlament honlapjáról való eltávolítását.

8 A Parlament 2012. április 20-án válaszolt a felperesnek, és jelezte, hogy a közleményt eltávolították az internetről.

9 2012. augusztus 31-én a felperes jogi tanácsadója révén újólag megismételte kérését, mivel – véleménye szerint – a szóban forgó személyes adatok még mindig láthatóak voltak a Parlament honlapján.

10 2012. szeptember 24-én a Parlament azt válaszolta, hogy a közlemény közzététele jogszerű. Hozzáfűzte, hogy a felperes személyes adatait mindazonáltal törölni fogják az internetről, annak ellenére, hogy ennek megtételére semmilyen jogi kötelezettsége nincs.

11 A Törvényszék egyik írásbeli kérdésére válaszul a Parlament jelezte, hogy a szokásos keresőmotorokkal kapcsolatos utolsó törlési műveletekre 2012. október 8-án került sor.

12 2012. december 4-én a felperes jogi tanácsadója megismételte a kérelmet, és rámutatott, hogy a szóban forgó személyes adatok még mindig szerepelnek az interneten.

13 2013. január 10-én a Parlament a felperes jogi tanácsadójának azt válaszolta, hogy saját magatartását jogszerűnek tartja. Hozzáfűzte, hogy a felperes személyes adatainak törlése céljából azonban a honlapján megtalálható valamennyi dokumentumot kezeltek, illetve azok kezelése folyamatban van.

14 A felperes szerint a szóban forgó személyes adatok legalábbis ezen utóbbi időpontig elérhetők voltak az interneten.

## Az eljárás és a felek kérelmei

15 A Törvényszék hivatalához 2013. június 28-án benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.

16 A Törvényszék Hivatalához 2013. október 4-én benyújtott beadvánnyal az európai adatvédelmi biztos kérte, hogy a jelen eljárásba a felperes kereseti kérelmeinek támogatása céljából beavatkozhasson. A hatodik tanács elnöke 2013. november 21-i végzésével megengedte a beavatkozást. Az európai adatvédelmi biztos 2014. február 7-én benyújtotta beavatkozási beadványát. A felek az e beadványra vonatkozó észrevételeiket a kitűzött határidőn belül benyújtották.

17 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– az elszenvedett vagyoni kár címén kötelezze az Európai Uniót és a Parlamentet 6,75%-os kamattal növelt 1000 euró összeg és az elszenvedett nem vagyon kár címén szintén 6,75%-os kamattal növelt 40 000 euró összeg megfizetésére;

– az Uniót és a Parlamentet kötelezze a költségek viselésére.

18 A Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

19 Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék (hatodik tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, továbbá írásbeli kérdéseket intézett hozzájuk, és felszólította őket, hogy ezekre a tárgyalás előtt válaszoljanak. A felek e kérelmeknek a kitűzött határidőn belül eleget tettek.

20 A Törvényszék a 2015. március 24-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

## A jogkérdésről

21 Keresetének alátámasztására a felperes egyetlen, az Unió szerződésen kívüli felelősségének beállására alapított jogalapot terjeszt elő. Véleménye szerint a jelen ügyben az e felelősség beállását lehetővé tevő mindhárom feltétel – azaz a Parlament magatartásának jogellenessége, a kár fennállása, valamint a jogellenesség és a kár közötti okozati összefüggés fennállása – teljesül.

22 Az európai adatvédelmi biztos a Parlament magatartásának jogellenességét illetően támogatja a felperes kereseti kérelmeit.

23 A Parlament úgy véli, hogy a kereset egyáltalán nem megalapozott.

1. *A Parlament magatartásának jogellenességéről*

*A felek érvei*

24 A felperes elöljáróban azzal érvel, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben olyan területen merül fel jogellenesség, ahol az érintett intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, az Unió szerződésen kívüli felelősségének beállása a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogi szabály kellően súlyos megsértésének megállapításától függ. A döntő tényező annak megállapításához, hogy valamely jogsértés kellően súlyos-e, az, hogy az intézmény a mérlegelési jogkörének korlátait nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e.

25 Megfordítva, a felperes szerint, amennyiben valamely intézmény vagy szerv csak meglehetősen csekély, illetve semmilyen mérlegelési mozgástérrel nem rendelkezik, az uniós jog puszta megsértése elegendő lehet a kellően súlyos jogsértés megállapításához.

26 A felperes úgy véli, hogy a közleménynek a Parlament honlapján való közzétételére vonatkozó döntéssel kapcsolatban a Parlament semmiféle mérlegelési jogkörrel nem rendelkezik, tekintettel az alkalmazandó jogi keretre (a Rómában 1950. november 4-én aláírt, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikke [a továbbiakban: EJEE], az Európai Unió Alapjogi Chartája 8. cikkének (1) bekezdése, a 2006. december 13-án elfogadott és az Unió által 2010. december 23-án megerősített, a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény [a továbbiakban: fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezmény] 22. cikke, valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2001. L 8., 1. o., magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.]).

27 A felperes előadja, hogy a Parlament megsértette ezeket a rendelkezéseket, amikor az ő és a fia egészségi állapotára, valamint az ő szakmai életére vonatkozó adatokat tett közzé.

28 A felperes különösen a 45/2001 rendelet 5. cikkének d) pontjára, valamint 10. és 16. cikkére hivatkozik. Abból a dokumentumból, amelyben hozzájárult petíciójának nyilvános kezeléséhez, nem következik, hogy egyértelmű hozzájárulását adta személyes adatok közzétételéhez, illetve hogy kifejezetten beleegyezett az egészségi állapotával és fogyatékossággal élő személynek a családjában való jelenlétével kapcsolatos adatok közzétételéhez.

29 Ráadásul – jóllehet a felperes kérte a személyes adatoknak a Parlament honlapjáról való eltávolítását –, a Parlament először, a személyes adatok törléséhez való jog megsértésével, nemleges választ adott és csak jogi tanácsadójának beavatkozását követően hagyta jóvá a kérelmet. Egyebekben az, hogy a Parlament vállalta az adatok törlését, azt jelenti, hogy hallgatólagosan elismerte a közzététel jogellenességét. A 45/2001 rendelet 16. cikke ugyanis pusztán azon adatok törlését írja elő, amelyek kezelése jogellenes.

30 A Parlament átláthatóságra irányuló kötelezettsége nem igazolhatja az egészségi állapottal és fogyatékossággal élő személynek a családban való jelenlétével kapcsolatos személyes adatok nyilvánosságra hozatalát. Még annak feltételezése esetén is aránytalan mértékű a felperes jogainak megsértése, hogy az uniós intézmények tevékenységeire vonatkozó információk biztosítása érdekében a petíciók összefoglalásának közzététele olyan érdeket képez, amelyet megillet a védelem.

31 A válaszban a felperes hozzáfűzi, hogy a Parlament a 45/2001 rendelet végrehajtási szabályairól szóló, 2005. június 22-i elnökségi határozat (HL C 308., 1. o., a továbbiakban: a 45/2001 rendelet végrehajtási szabályai) 12. cikkét is megsértette, amely előírja, hogy a törlési kérelmet tizenöt munkanapon belül fel kell dolgozni, valamint hogy – ha a törlésnek helyt adnak – azt „haladéktalanul” végre kell hajtani. Márpedig a jelen ügyben az eljárás csaknem tíz hónapig tartott.

32 A felperes szerint az eljárási szabályzat 203. cikke nem kötelez és nem is jogosít fel a jelen ügybelihez hasonló információ közzétételére. Ráadásul az eljárási szabályzat – amely belső szervezeti dokumentum – nem térhet el a 45/2001 rendelettől.

33 A Parlament úgy véli, hogy magatartása jogszerű volt.

34 A petíciók nyilvános kezelésének első szakaszát illetően a Parlament azzal érvel, hogy magatartása megfelelt a 45/2001 rendelet 5. cikke b) pontjának (jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatkezelés), 5. cikke d) pontjának (az érintett egyértelmű hozzájárulásán alapuló adatkezelés), 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának (érzékeny adatok kezeléséhez adott kifejezett hozzájárulás), valamint 10. cikke (2) bekezdése d) pontjának (az érintett által egyértelműen nyilvánosságra hozott érintett adatok kezelése).

35 Elsősorban, ami konkrétan a 45/2001 rendelet 5. cikkének b) pontjával kapcsolatos érvet illeti, a Parlament emlékeztet arra, hogy az eljárási szabályzat 203. cikke (jelenleg 217. cikk) általános szabályként a petíciók nyilvánosságát rögzíti. Az eljárási szabályzat 201. cikkének (9) bekezdése (jelenleg a 215. cikk (9) bekezdése) értelmében a petíciók főszabályként nyilvános dokumentummá válnak, és a petíció benyújtójának a nevét és a petíció tartalmát a Parlament az átláthatóság biztosítása érdekében közzéteheti. Ennélfogva valamely petíció benyújtása – főszabály szerint – maga után vonja annak nyilvánosságát, ami lehetővé teszi más polgárok számára, hogy csatlakozzanak az aláíróhoz. A Parlament egyebekben azzal érvel, hogy az EUSZ 10. cikk és az EUSZ 11. cikk, valamint az EUMSZ 15. cikk és az EUMSZ 232. cikk értelmében munkáját elsősorban nyilvánosan végzi.

36 Másodsorban, a Parlament szerint, a személyes adatok kezelése megfelelt a 45/2001 rendelet 5. cikke d) pontjának, mivel a felperes egyértelműen hozzájárult petíciójának nyilvános kezeléséhez. A felperest megfelelően tájékoztatták, a felperes pedig nem élt a petíciójának név nélküli vagy bizalmas kezelésének kérelmezésére irányulóan számára felkínált lehetőséggel.

37 Harmadsorban a Parlament előadja, hogy a felperes által a fent leírt feltételek mellett adott hozzájárulás a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett, az érzékeny adatok kezelésére vonatkozó kifejezett hozzájárulást képezett.

38 Az adatok közzétételét követő, a törlési kérelemmel kapcsolatos későbbi szakaszt illetően a Parlament rámutat, hogy az adatkezelés jogellenessége az elsődleges feltétele annak, hogy az érintett a 45/2001 rendelet 16. cikke alapján töröltethesse adatait, a jelen ügyben pedig nem ez volt a helyzet. Ennek ellenére a Parlament puszta figyelmességből törölte a felperes adatait.

39 A Parlament egyébként rámutat, hogy a 45/2001 rendelet nem tartalmaz a hozzájárulás visszavonásának lehetőségét előíró semmiféle rendelkezést. Amennyiben annak visszavonása lehetséges volna, az kizárólag a jövőre nézve fejthetne ki hatásokat. Ezen túlmenően lehetetlen visszamenőlegesen törölni bizonyos adatokat, például a Parlament valamely ülésének az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett jegyzőkönyvében szereplő adatokat.

40 Beavatkozási beadványában az európai adatvédelmi biztos a Parlament állítólagosan jogellenes magatartására vonatkozó feltételre összpontosít.

41 Az európai adatvédelmi biztos úgy véli, hogy a hozzájárulás érvényességéhez annak tájékozottnak és kifejezettnek kell lennie, azaz ahhoz a kezelési művelethez kell kapcsolódnia, amelyről a személyt tájékoztatták. Az európai adatvédelmi biztos szerint a jelen ügyben nem teljesültek ezek a feltételek. Az online formanyomtatványon nyújtott egyik információ sem tájékoztatja egyértelműen a petíció benyújtóját a tervezett kezelés pontos következményiről. Ez a formanyomtatvány konkrétan egyáltalán nem említi azt, hogy az érzékeny adatokhoz hozzá lehet majd férni az interneten. Az európai adatvédelmi biztos hozzáfűzi, hogy a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja az említett rendelet 5. cikkének d) pontjához képest kiegészítő védelmet kínál, amennyiben megköveteli, hogy a hozzájárulás céljából az érintett számára nyújtott információk egyértelműen megemlítsék az érzékeny adatokat és a tervezett kezelési műveletet. Az európai adatvédelmi biztos szerint bármely más értelmezés megfosztaná tartalmától e rendelet 5. cikkének d) pontját.

42 A fentiekre tekintettel az európai adatvédelmi biztos azon a véleményen van, hogy a Parlament nem kapta meg a felperesnek – a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett – kifejezett hozzájárulását.

*A Törvényszék álláspontja*

43 Az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében „[s]zerződésen kívüli felelősség esetén az Unió a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat”.

44 A Bíróság megállapította, hogy az Unió EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti, szerveinek jogellenes magatartása miatti szerződésen kívüli felelősségének beállásához több feltétel együttes fennállása szükséges, úgymint az intézménynek felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (1997. július 11-i Oleifici Italiani kontra Bizottság ítélet, T-267/94, EBHT, EU:T:1997:113, 20. pont; 2008. szeptember 9-i MyTravel kontra Bizottság ítélet, T-212/03, EBHT, EU:T:2008:315, 35. pont). Az uniós intézmények jogellenes magatartásával kapcsolatos feltétel megköveteli a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály kellően súlyos megsértését (a fent hivatkozott MyTravel kontra Bizottság ítélet, EU:T:2008:315, 37. pont). A döntő tényező annak megállapításához, hogy az uniós jog megsértése kellően súlyos-e, az, hogy az uniós intézmény a mérlegelési jogkörének korlátait nyilvánvalóan és súlyosan túllépte-e (1996. március 5-i Brasserie du pêcheur és Factortame ítélet, C-46/93 és C-48/93, EBHT, EU:C:1996:79, 55. pont).

45 Az intézmények magatartásának jogellenességével kapcsolatos feltételt illetően először is azt kell megvizsgálni, hogy a felperes által hivatkozott jogi szabályok arra irányulnak-e, hogy jogokat keletkeztessenek magánszemélyek számára, másodszor pedig azt, hogy a Parlament e szabályokat kellően súlyosan sértette-e meg.

46 A keresetlevélben a felperes egyrészről a személyes adatok védelmével kapcsolatban az Alapjogi Chartában, a 45/2001 rendeletben, valamint a 45/2001 rendelet végrehajtási szabályaiban szereplő rendelkezésekre, másrészről pedig a magánélet védelmével kapcsolatban az EJEE-ben és a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezményben szereplő rendelkezésekre hivatkozik.

A személyes adatok védelmével kapcsolatos szabályokról

47 Meg kell állapítani, hogy a személyes adatok védelméhez való, az Alapjogi Charta 8. cikkében rögzített jogot az uniós intézmények és szervek jogi aktusait illetően a 45/2001 rendelet, konkrétan a Parlamentet illetően pedig a 45/2001 rendelet végrehajtási szabályai dolgozzák ki. E különféle rendelkezések célja, hogy jogokat keletkeztessenek a magánszemélyek számára. Ennélfogva ezekre hivatkozhat a felperes kártérítési keresetében.

48 Ami e szabályok állítólagosan kellően súlyos megsértésének fennállását illetői, a felperes által kifejtett érvek alapvetően a 45/2001 rendeletnek és végrehajtási szabályainak alkalmazására vonatkoznak. Különösen azt nem vitatja, hogy ezek a szabályok összeegyeztethetők az Alapjogi Chartában rögzített joggal. Ennélfogva – és a felperes állításával ellentétben – a jelen jogvita megoldása céljából a 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet (C-92/09 és C-93/09, EBHT, EU:C:2010:662) nem bír relevanciával.

49 Ezen túlmenően, az ítélkezési gyakorlat szerint, a 45/2001 rendelet (15) preambulumbekezdésének első mondatából kitűnik, hogy nem szükséges más rendelkezésekre utalni az említett rendelet hatálya alá tartozó tevékenységek gyakorlása során végzett adatkezeléshez, mivel ilyen esetekben nyilvánvalóan magát a 45/2001 rendeletet kell alkalmazni (2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet, C-28/08 P, EBHT, EU:C:2010:378, 62. pont). Következésképpen a jelen keresettel összefüggésben a 45/2001 rendeletnek és végrehajtási szabályainak rendelkezéseit kell elemezni.

50 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az „egészségre vonatkozó adatok” kifejezést tágan kell értelmezni, oly módon, hogy az magában foglal valamely személy egészségének valamennyi – mind fizikai, mind pedig pszichikai – aspektusára vonatkozó információkat (lásd analógia útján: 2003. november 6-i Lindqvist-ítélet C-101/01, EBHT, EU:C:2003:596, 50. pont, a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre [HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.] vonatkozóan). Ez a fogalom azonban nem terjeszthető ki olyan mértékben, hogy az magában foglalja a valamely személy egészségével vagy egészségügyi állapotával kapcsolatos semmiféle adat nyilvánosságra hozatalával nem járó megnyilvánulásokat (lásd ebben az értelemben: 2005. május 31-i Dionyssopoulou kontra Tanács ítélet, T-105/03, EBHT-KSZ, EU:T:2005:189, 33. pont).

51 E megfontolások tükrében kell vizsgálni először is a szóban forgó személyes adatok első közzétételét, majd a Parlament által a felperes arra irányuló kérelmére adott választ, hogy távolítsa el ezeket az adatokat honlapjáról.

– A személyes adatok interneten való terjesztése

52 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a Parlament a személyes adatokkal kapcsolatban a 45/2001 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében vett számos adatkezelési műveletet végzett. A személyes adatok terjesztése – többek között internetes terjesztése – az említett rendelkezés értelmében vett ilyen adatkezelési műveletet képez.

53 A Parlament honlapján közzétett közleményben szerepelt többek között az, hogy a – név szerint megemlített – felperes nemrégiben súlyos, esetlegesen életveszélyes betegségben szenvedett, valamint hogy fia fogyatékosságban szenved. A közlemény a felperes szakmai előmenetelével kapcsolatos bizonyos információkat is tartalmazott.

54 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Parlament általi adatkezelés a felperes személyes adataira (különösen a szakmai előmenetelével kapcsolatos információkra), valamint a felperes és fia egészségével kapcsolatos érzékeny személyes adatokra vonatkozott. E személyesadat-állományok kezelését külön-külön kell vizsgálni.

55 Először a felperes érzékeny személyes adatainak kezelését kell a 45/2001 rendelet 10. cikke tükrében megvizsgálni.

56 A 45/2001 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében tilos az olyan személyes adatok kezelése, amelyekből következtetni lehet az egészséggel kapcsolatos adatokra. Az említett rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében azonban ezt a tilalmat nem kell alkalmazni különösen akkor, ha az érintett kifejezett hozzájárulását adta.

57 Ebben a kontextusban emlékeztetni kell arra, hogy a 45/2001 rendelet 2. cikkének h) pontja az érintett hozzájárulását a következőképpen határozza meg: „az érintett kívánságának önkéntes, kifejezett és tájékozott kinyilvánítása, amellyel beleegyezését adja az őt érintő személyes adatok feldolgozásához [helyesen: kezeléséhez]”.

58 A jelen ügyben azt kell meghatározni, hogy – a Parlament állításának megfelelően – a felperes kifejezett hozzájárulását adta-e érzékeny személyes adatainak az interneten történő közzétételéhez.

59 A jelen ügyben – mivel a 45/2001 rendelet 2. cikkének h) pontja semmilyen alaki feltételt nem ír elő – a petíció benyújtását kívánság felperes általi kinyilvánításának lehet tekinteni.

60 Egyebekben a felperes nem hivatkozik semmiféle olyan körülményre, amely kétségbe vonhatná azt, hogy a petíciót önként, erőszak, kényszer megfélemlítés, illetve megtévesztés nélkül nyújtotta be.

61 Ugyanezen rendelkezés értelmében a hozzájárulásnak kifejezettnek kell lennie, azaz annak meghatározott célokra irányuló adatkezelési művelethez (vagy számos adatkezelési művelethez) kell kapcsolódnia. Az említett rendelkezés azt is előírja, hogy ahhoz, hogy a hozzájárulás érvényes legyen, annak tájékozottnak kell lennie, ami azzal jár, hogy az érintett – a hozzájárulás időpontjában – rendelkezzen az adatkezelés alapvető aspektusaira vonatkozó elengedhetetlen információkkal, az adott ügy kontextusára tekintettel.

62 Végezetül – amint az a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjából következik – amennyiben a hozzájárulás érzékeny adatok kezelésére vonatkozik, annak kifejezettnek kell lennie. Más szóval: ennek a hozzájárulásnak szándékosnak kell lennie, anélkül hogy arra hallgatólagosan következtetni lehetne az érintett cselekményeiből.

63 A jelen ügyet e megfontolások tükrében kell megvizsgálni.

64 Meg kell állapítani, hogy a Parlament honlapja azt ajánlja a petíciók benyújtóinak, hogy a petíció benyújtása előtt olvassák el az „online segítséget”. Az említett „online segítség” a „Petíciók nyilvánossága” rovatban a következőt tartalmazta:

„A petíciók benyújtóinak tisztában kell lenniük azzal, hogy a jegyzőkönyveket a Hivatalos Lapban közzéteszik, valamint hogy ebből adódóan bizonyos információk – mint például a petíció benyújtójának neve és a petíció száma – az interneten hozzáférhetők. Ez hatásokkal jár a személyes adatok védelmére nézve, a petíciók benyújtóinak figyelmét pedig kifejezetten felhívjuk erre. Amennyiben ön – petíció benyújtójaként – nem szeretné, ha neve nyilvánosságra kerülne, az Európai Parlament tiszteletben fogja tartani önnek a magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogát. Ezt azonban egyértelműen és kifejezetten kell kérnie petíciójában. Ehhez hasonlóan: ha azt szeretné, hogy petícióját bizalmasan kezeljék, ezt egyértelműen kell kérni. A Petíciós Bizottságot köti az átláthatóság, ülései is megtekinthetők online. A vitákat tehát az Európai Parlament honlapján keresztül bármilyen számítógépről követni lehet. Főszabály szerint a bizottság ülései nyilvánosak. A petíciók benyújtói – erre irányuló kérelmük esetén – részt vehetnek az üléseken, amennyiben az ő petíciójukat vizsgálják.”

65 Ezen túlmenően, petíciójának a Parlament honlapján keresztül történő benyújtásának időpontjában a felperes kitöltött egy formanyomtatványt, és igenlően válaszolt a következő kérdésekre:

„Amennyiben a Petíciós Bizottság az Ön petícióját elfogadhatónak nyilvánítja, hozzájárul-e annak nyilvános kezeléséhez?”

„Hozzájárul ahhoz, hogy neve az interneten elérhető nyilvános dokumentumtárban szerepeljen?”

66 Egyebekben az alábbi tényezőket kell figyelembe venni.

67 Elsősorban, a Törvényszéknek figyelembe kell vennie petíciónak a Parlamenthez történő benyújtásához való, az EUMSZ 24. cikkben és az EUMSZ 227. cikkben biztosított jog szerkezetét és célját. Ezt a petíciós jogot kifejezetten a demokratikus életben való részvétel egyik eszközeként alakították ki, amelynek az a rendeltetése, hogy átlátható legyen azzal a céllal, hogy lehetővé tegye más polgárok számára, hogy ahhoz esetleg csatlakozzanak, ekként pedig hogy az nyilvános vitát válthasson ki. Ezenfelül utalni kell az EUMSZ 15. cikkre és az EUMSZ 232. cikkre, amelyek előírják, hogy a Parlament munkáját elsősorban nyilvánosan végzi. A petíciós jog gyakorlására irányadó – és különösen az eljárási szabályzat 201. és azt követő cikkeiben (jelenleg a 215. és azt követő cikkek) szereplő – szabályokat tehát ebben a kontextusban kell alkalmazni.

68 Másodsorban utalni kell arra, hogy milyen hétköznapi jelentéssel bír a „nyilvános kezelés” kifejezés az átlagember számára akkor, amikor petíciójának benyújtásakor formanyomtatványt kell kitöltenie.

69 Harmadsorban emlékeztetni kell arra, hogy petíciójának benyújtásakor a Parlament tájékoztatta a felperest arról, hogy kérheti petíciójának név nélküli, vagy akár bizalmas kezelését, hogy a jegyzőkönyveket közzéteszik a Hivatalos Lapban, hogy „bizonyos információk” – köztük a petíció benyújtójának neve – az interneten elérhetők, hogy létezik egy, az interneten elérhető, nyilvános adatbázis, valamint hogy a Petíciós Bizottság ülései online megtekinthetők.

70 Negyedsorban hangsúlyozni kell a szóban forgó petíció konkrét tartalmát, azaz azt, hogy valamely uniós intézmény állítólagosan nem vette megfelelően figyelembe a felperes betegségét (és fiának fogyatékosságát) a szakmai előmenetel során, amely kérdés – főszabály szerint – bizonyos fokú közérdeklődést vált ki. Hozzá kell fűzni, hogy az átvételi elismervény kifejezetten megerősítette, hogy a petíció éppen e megfontolásokra vonatkozik. Ennélfogva ezen információk közzététele a petíció konkrét tartalmára, nem pedig további vagy felesleges tényezőkre irányult.

71 E tekintetben az eljárási szabályzat 201. cikkének (9) bekezdése akként rendelkezik, hogy „[a] petíciók nyilvántartásba vételüket követően fő szabályként nyilvános dokumentummá válnak, és a petíció benyújtójának a nevét és a petíció tartalmát a Parlament az átláthatóság biztosítása érdekében közzéteheti”. Ugyanezen cikk (10) bekezdése akként rendelkezik, hogy „[a] (9) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, petíció benyújtója a magánélet védelme érdekében kérheti nevének bizalmas kezelését, amit a Parlamentnek tiszteletben kell tartania”.

72 Az eljárási szabályzatnak a petíciók bejelentésére vonatkozó 203. cikke értelmében:

„(1) A 201. cikk (6) bekezdésében említett nyilvántartásba vett petíciókat és az egyes petíciókkal kapcsolatban követendő eljárásokról szóló főbb határozatokat a Parlamentben bejelentik. Az ilyen bejelentéseket feljegyzik az ülésről készült jegyzőkönyvbe.

(2) A nyilvántartásba vett petíciók címét és szövegük összefoglalóját a vélemények szövegével és a petíciók vizsgálatával kapcsolatban továbbított legfontosabb határozatokkal együtt a nyilvánosság számára egy adatbázisban hozzáférhetővé teszik, ha ehhez a petíció benyújtója hozzájárul. A bizalmas petíciókat a Parlament irattárában őrzik, ahol a képviselők számára betekintésre rendelkezésre állnak.”

73 Konkrétabban: a petíciók – főszabály szerint – nyilvános dokumentumok, annak ellenére, hogy ettől a szabálytól az érdekelt kérésére el lehet térni. Amint azt a Parlament a tárgyaláson hangsúlyozta, minden más következtetés azt jelentené, hogy a felperes által benyújtott petíció tartalmával kapcsolatban a Parlamentet cenzúrázási kötelezettség terheli.

74 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben – tekintettel a fenti 64–73. pontban ismertetett valamennyi különös körülményre – a felperes „önkéntes[en] és tájékozott[an]” nyilvánította ki kívánságát. A Parlament által nyújtott információk figyelmes elolvasásának ugyanis lehetővé kellett volna tennie a petíció ésszerűen figyelmes benyújtója számára, hogy felmérje cselekvésének terjedelmét és annak következményeit. Egyebekben a kívánságnak ez a kinyilvánítása konkrét volt, mivel a Parlament tájékoztatta a felperest arról, hogy – a természetszerűleg a fenti 70. pontban jelzett megfontolásokra vonatkozó – panaszához hozzá lehet majd férni az interneten. Végezetül, a felperes kifejezett hozzájárulását adta azáltal, hogy a formanyomtatványnak a nyilvános kezeléssel és az interneten elérhető nyilvántartásba való felvétellel kapcsolatos rubrikáit kitöltötte, anélkül hogy hozzájárulására bármiféle cselekvésből hallgatólagosan következtetni kellett volna.

75 E körülmények összessége alapvető módon különbözik a V kontra Parlament (2011. július 5-i ítélet, V kontra Parlament, F-46/09, EBHT-KSZ, EU:F:2011:101, 138. pont) ügy alapjául szolgáló tényállástól, amely ügyben az érintett semmilyen módon nem járult hozzá, hogy a rá vonatkozó egészségügyi adatokat a Bizottság a Parlament részére továbbítsa.

76 A fenti megfontolások összességére tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy a felperes – a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett módon – kifejezetten hozzájárult a szóban forgó érzékeny adatok nyilvánosságra hozatalához.

77 Másodszor, ami a 45/2001 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említettek körében nem szereplő (a felperes szakmai előmenetelével kapcsolatosakhoz hasonló) személyes adatokat illeti, azok kezelése a 45/2001 rendelet 5. cikkében előírt rendszer hatálya alá tartozik. E rendelet 5. cikkének d) pontja értelmében akkor lehet személyes adatokat kezelni, ha ahhoz az érintett egyértelmű hozzájárulását adta. Más szóval: az adatokat akkor lehet kezelni, ha ahhoz az érintett bizonyosan és egyértelműen hozzájárult.

78 Meg kell állapítani, hogy míg a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja azt követeli meg, hogy a hozzájárulás kifejezett legyen, az említett rendelet 5. cikkének d) pontja az egyértelmű hozzájárulást követeli meg. Amint arra az európai adatvédelmi biztos rámutatott, logikus úgy vélni, hogy – tekintettel az érzékeny személyes adatok jellegére – a 45/2001 rendelet 5. cikkének d) pontja szerinti hozzájáruláshoz szükséges feltételek nem lehetnek szigorúbbak az említett rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírtaknál.

79 Következésképpen utalni kell a fenti 57–74. pontban kifejtett megfontolásokra, amelyeket a jelen ügyben megfelelően alkalmazni kell a felperesnek az érzékeny személyes adataitól eltérő személyes adataira. Különösen a petíció tárgyát illetően kell hangsúlyozni, hogy az konkrétan arra vonatkozott, hogy az egyik uniós intézmény nem vette megfelelően figyelembe a felperes személyes helyzetét szakmai előmenetele során.

80 E körülmények között a Törvényszék úgy véli, hogy a felperes kétségkívül „önkéntesen, kifejezetten és tájékozottan” nyilvánította ki kívánságát ahhoz, hogy személyes adatait a Parlament kezelhesse, és – különösen – hogy ezeket a Parlament valamely petíció általa történő kezelésével összefüggésében nyilvánosságra hozhassa.

81 Mivel a 45/2001 rendelet 5. cikkében az adatkezelés tekintetében előírt indokolások – amint az e rendelkezés szövegéből kitűnik – nem kumulatívak, nem kell vizsgálni, hogy a személyes adatok kezelését a Parlament által hivatkozott valamely más rendelkezés is igazolta-e.

82 A fentiekre tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy a Parlament nem sértett meg kellően súlyosan valamely jogi szabályt azzal, hogy a szóban forgó személyes adatokat az interneten terjesztette.

83 Harmadszor, meg kell állapítani, hogy amennyiben a közlemény jelzi, hogy a felperes fia súlyos szellemi, illetve testi fogyatékosságban szenved, az ezen utóbbira vonatkozó érzékeny személyes adatokat is tartalmaz, még ha nem is jelöli meg őt név szerint.

84 Az arra utaló bármiféle jelzés hiányában, hogy a felperes lenne fiának jogi képviselője, a felperes kifejezett hozzájárulása nem igazolhatja az említett adatoknak a Parlament általi, a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett kezelését.

85 A felperes fia azonban nem vesz részt félként ebben az eljárásban. Ezen túlmenően – az imént kifejtetteknek megfelelően – semmilyen bizonyíték nem utal arra, hogy a felperes lenne fiának jogi képviselője, illetve hogy megbízást kapott volna a jelen keresetnek a fia nevében történő benyújtására.

86 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály megsértésére vonatkozó feltétel hatékony érvényesülésének biztosításához az szükséges, hogy a hivatkozott szabály által kínált védelem az arra hivatkozó személy vonatkozásában érvényesüljön, tehát az, hogy ez a személy azon személyek körébe tartozzon, akik számára a szóban forgó szabály jogokat keletkeztet. Nem lehet a kártérítés forrásaként elismerni egy olyan szabályt, amely nem azt a magánszemélyt védi az általa hivatkozott jogsértéssel szemben, hanem egy másik magánszemélyt (2007. szeptember 12-i Nikolaou kontra Bizottság ítélet, T-259/03, EU:T:2007:254, 44. pont; 2009. július 9-i Ristic és társai kontra Bizottság ítélet, T-238/07, EU:T:2009:263, 60. pont). Ebből következik, hogy kártérítési keresetével összefüggésben a felperes nem hivatkozhat a valamely harmadik személy, jelesül a fia jogainak állítólagos megsértéséből eredő jogsértésekre.

– Az adatoknak a honlapról történő eltávolítására irányuló kérelem után

87 Azt kell ezután megvizsgálni, hogy a felperes személyes adatainak a Parlament honlapjáról történő eltávolítására irányuló kérelmet követően a Parlament magatartása minősülhet-e a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabály kellően súlyos megsértésének.

88 A felperes szerint, amikor kérte személyes adatainak a Parlament honlapjáról történő eltávolítását, a Parlament – a személyes adatok törléséhez való jog megsértésével – először nemleges választ adott és csak jogi tanácsadójának beavatkozását követően hagyta jóvá a kérelmet. Egyebekben az, hogy a Parlament vállalta az adatok törlését, azt jelenti, hogy hallgatólagosan elismerte közzétételük jogellenességét. Végezetül a felperes hozzáfűzi, hogy a Parlament megsértette a 45/2001 rendelet végrehajtási szabályainak 12. cikkét.

89 A felperes érvei lényegében a következő két kérdés elemzését vonják maguk után: először is azét a kérdését, hogy jogosult volt-e kérni személyes adatainak eltávolítását, másodszor pedig azét, hogy a Parlament gondosan kezelte-e ezt a kérelmet.

90 Az első kérdést illetően meg kell állapítani, hogy a 45/2001 rendelet 16. cikke kizárólag akkor biztosítja a személyes adatok törléséhez való jogot, ha az adatkezelés jogellenesen történt (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 16-i Vinci kontra EKB ítélet, F-130/07, EBHT-KSZ, EU:F:2009:114, 66. és 67. pont), amint azt maga a felperes elismeri. Ennélfogva erre a rendelkezésre nem lehet hivatkozni a törlési kérelem alátámasztására, amennyiben a kezelés jogszerű, a jelen ügyben pedig ez a helyzet (lásd az 52. és azt követő pontokat). Az, hogy a Parlament úgy határozott, hogy helyt ad a kérelemnek, önmagában nem foglalja magában az első közzététel jogellenességének elismerését. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Parlament kifejtette, hogy figyelmességből törölte az adatokat.

91 Egyebekben meg kell állapítani, hogy a 45/2001 rendelet 18. cikke értelmében az érintettnek joga van ahhoz, hogy sajátos helyzetével kapcsolatos, fontos jogos érdekből bármikor kifogást emelhessen a rá vonatkozó adatok kezelése ellen, kivéve – többek között – akkor, ha ahhoz az ugyanezen rendelet 5. cikkének d) pontja értelmében egyértelmű hozzájárulását adta.

92 Ráadásul – amennyiben a jelen ügyben az adatok kezelésére az érdekelt hozzájárulása alapján került sor – meg kell állapítani, hogy a 45/2001 rendelet nem írja elő kifejezetten az eredetileg adott hozzájárulás visszavonásának lehetőségét.

93 A fenti megfontolások tükrében a Törvényszék úgy véli, hogy a felperes a 45/2001 rendelet alapján nem hivatkozhatott a szóban forgó személyes adatok törléséhez való jogra. Hozzá kell fűzni, hogy a felperes semmi mást nem hozott fel érvényesen törlési kérelmének alapjaként. Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy a Parlament – az erre irányuló bármiféle kötelezettség hiánya ellenére – törölte az adatokat honlapjáról.

94 Végezetül meg kell állapítani, hogy a Google Spain és Google ügyben hozott 2014. május 13-i ítélet (C-131/12, EBHT, EU:C:2014:317) alapjául szolgáló, a személyes adatok interneten való tárolásának megszüntetéséhez való joggal kapcsolatos ügy a jelen ügybelitől igencsak különböző ténybeli és jogi háttérre vonatkozott. Különösen, még akkor is, ha ebben az ítéletben a Bíróság lényegében úgy vélte, hogy létezhet ilyen jog bizonyos körülmények között, meg kell állapítani, hogy a 95/46 irányelv azon rendelkezései, amelyekre a Bíróság indokolását alapította [azaz a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontja, 12. cikkének b) pontja, valamint 14. cikke első albekezdésének a) pontja] jelentős mértékben eltérnek az alapvetően az érintett hozzájárulásának kérdésével összefüggő jelen ügyben szóban forgó rendelkezésektől. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy – a jelen ügytől eltérően – a Google-ügyben az érintett nem járult hozzá személyes adatainak első közzétételéhez.

95 Ami a második kérdést illeti, a felperes nem arra az esetre hivatkozott valamely jogi szabály vagy elv megsértésére, ha a Parlament általi első közzététel jogszerű volt, ahogyan az a jelen ügyben történt.

96 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a 45/2001 rendelet végrehajtási szabályai törléshez való jogra vonatkozó 12. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az adatkezelőnek a törlési kérelem kézbesítését követő 15 munkanapon belül kell válaszolnia a kérelemre. Ha elfogadja a kérelmet, a törlést [helyesen: a kérelmet] haladéktalanul végre kell hajtani. Ha az adatkezelő úgy ítéli meg, hogy a kérelem nem indokolt, arról 15 munkanapon belül indoklást tartalmazó levélben értesíti az érintett személyt.”

97 Ebből a rendelkezésből következik, hogy a Parlament tizenöt napos határidővel rendelkezik arra, hogy valamely törlési kérelemre reagáljon, függetlenül attól, hogy a kérelem megalapozott-e. A jelen ügyben a felperes a kérelmét a Bizottság „Europe direct contact centre” szolgálatának küldte meg, amely azt 2012. április 10-én továbbította a Parlament számára. Ezen utóbbi erre a kérelemre az előírt határidőn belül reagált. A felperes állításával ellentétben a Parlament soha nem utasította el a kérelmet. Valójában, amint az a 2012. április 20-i, 2012. szeptember 24-i, valamint 2013. január 10-i válaszból kitűnik, a Parlament vállalta a törlést annak – helytálló – hangsúlyozása mellett, hogy a közzététel jogszerű volt.

98 A személyes adatokat a Parlament szerint 2012. október 8., a felperes szerint pedig 2013. január 10. körül törölték.

99 Ellenkérelmében a Parlament jelezte, hogy bizonyos időre volt szüksége, hogy megtalálja azokat a dokumentumokat, amelyekben a felperes adatai szerepelnek, és hogy megtegye a szükséges technikai intézkedéseket. Amint azt a Parlament a tárgyaláson a Törvényszék kérdéseire válaszul kifejtette, az adatok internetről való teljes törlése technikailag meglehetősen kényes folyamat. A Törvényszék úgy véli, hogy ezek azok a technikai nehézségek, amelyek magyarázatul szolgálnak arra az időtartamra,

amelyre a Parlamentnek szüksége volt – és amely Parlament műszaki szolgálatainak több alkalommal kellett eljárniuk ahhoz, hogy töröljék a szóban forgó adatokat –, valamint hogy a Parlament eredetileg nem tagadta meg a felperes kérelmének teljesítését.

100 Meg kell állapítani, hogy a 45/2001 rendelet végrehajtási szabályai 12. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy ha a kérelmet elfogadják, azt haladéktalanul végre kell hajtani. Márpedig ez a rendelkezés olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben a kérelmet azért fogadják el, mert az megalapozott, azaz azért, mert a kezelés jogellenes. E körülmények között logikus, hogy a kérelmet haladéktalanul végre kell hajtani. Ezzel szemben amikor – mint a jelen ügyben – a kérelem nem megalapozott, hanem figyelmességből fogadják azt el, nincs ok a „haladéktalan" végrehajtási kötelezettség előírására. Ez esetben a Parlament pusztán ésszerű határidőn belül köteles eleget tenni kötelezettségvállalásának. A Parlament által nyújtott magyarázatokra tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy a jelen ügyben a Parlament nem követett el jogsértést a törlési kérelem kezelése – többek között annak végrehajtása – során.

101 A fentiekre tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy a Parlament nem sértett meg kellően súlyosan valamely jogi szabályt a felperes által benyújtott törlési kérelmet követően.

A magánélet védelmével kapcsolatos szabályok

102 A felperes által hivatkozott, a magánélet védelmével kapcsolatos rendelkezéseket illetően meg kell állapítani, hogy az EUSZ 6. cikk (3) bekezdése szerint az alapvető jogok, ahogyan azokat EJEE biztosítja, az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei, annak ellenére, hogy az Unió nem részes fele az EJEE-nek. A fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezményt viszont ratifikálta az Unió.

103 Függetlenül azonban attól a kérdéstől, hogy – tekintettel az EJEE és a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezmény jellegére és szerkezetére (1999. november 23-i Portugália kontra Tanács ítélet, C-149/96, EBHT, EU:C:1999:574, 47. pont; 2005. február 3-i Chiquita Brands és társai kontra Bizottság ítélet, T-19/01, EBHT, EU:T:2005:31, 114. pont) – ezek tartalmaznak-e olyan rendelkezéseket, amelyek célja, hogy magánszemélyek részére jogokat keletkeztessenek, meg kell állapítani, hogy a felperes a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezmény 22. cikkének megsértésére való hivatkozásra szorítkozik, anélkül hogy bármiféle konkrét érvet felhozna ezen állítás alátámasztására.

104 Ugyanez érvényes az EJEE 8. cikkének állítólagos megsértésére. A felperes e tekintetben az Emberi Jogok Európai Bírósága három olyan ítéletének idézésére szorítkozik, amely – meglátása szerint – bizonyítja, hogy a magánélet tiszteletben tartásához való jog magában foglalja az egészségi állapotának titokban tartásához való jogot (EJEB, S. és Marper kontra Egyesült Királyság, 30562/04. és 30566/04. sz. keresetlevél, 2008. december 4.), valamint a szakmai életre vonatkozó adatok nyilvánosságra hozatalának mellőzéséhez való jogot (EJEB, Amman kontra Svájc, 27798/95. sz. keresetlevél, 2000. február 16.; Rotaru kontra Románia, 28341/95. sz. keresetlevél, 2000. május 4.). Ezek az ítéletek azonban a jelen ügybelitől igencsak eltérő helyzetekre, jelesül a bűncselekmények elkövetésével gyanúsított személyek biometrikus adatainak megőrzésére, munkával kapcsolatos telefonbeszélgetés lehallgatására, valamint különféle személyes adatokat tartalmazó feljegyzés hatóságok általi létrehozására vonatkoznak.

105 Egyebekben a felperes által állításainak alátámasztására felhozott, 1994. október 5-i X kontra Bizottság ítélet (C-404/92 P, EBHT, EU:C:1994:361) szintén meglehetősen eltérő kérdésre, nevezetesen arra vonatkozik, hogy a Bizottság megtagadta valamely személy felvételét azt követően, hogy annak ellenére végzett olyan vizsgálatokat, amelyek alapján azt gyaníthatta, hogy ez a személy AIDS-vírussal fertőzött, hogy az tiltakozott e vizsgálatok elvégzése ellen. Meg kell állapítani, hogy a fenti 75. pontban említett V kontra Parlament ítélet (EU:F:2011:101, 110. és azt követő pontok) szintén össze nem hasonlítható

helyzetre vonatkozik, mivel annak tárgya a Bizottság egykori alkalmazottja egészségügyi adatainak a Parlament részére az érdekelt hozzájárulása nélkül történő továbbítása, ami a Parlament állásajánlatának visszavonását eredményezte.

106 Ennélfogva a fenti megfontolások tükrében nehéz olyan párhuzamot vagy hasonlóságot találni az ezen ítéletek alapjául szolgáló tényállások és a jelen ügybeli helyzet között, amely alátámaszthatná a felperes érveit.

107 Egyebekben az 52. és azt követő pontokban kifejtett okokból nem lehet úgy vélni, hogy a magánéletbe való, az EJEE 8. cikke értelmében vett „hatóság általi beavatkozásra” kerül sor, amennyiben a felperes hozzájárul adatok nyilvánosságra hozatalához, amint az a jelen ügyben történt.

108 Következésképpen a Törvényszék úgy véli, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Parlament megsértette a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezményt vagy az EJEE-t.

109 A fentiekre tekintettel el kell utasítani a Parlament magatartásának jogellenességével kapcsolatos érveket.

110 Mivel az Unió szerződésen kívüli felelősségének beállásával kapcsolatos három feltétel kumulatív (2014. július 10-i Nikolaou kontra Számvevőszék, C-220/13 P, EBHT, EU:C:2014:2057, 52. pont), a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy vizsgálni kellene a kárra és az okozati összefüggésre vonatkozó érveket. A jelen ügyben azonban a Törvényszék célszerűnek tartja ezen érvek vizsgálatát.

2. *A kárról és az okozati összefüggésről*

*A felek érvei*

111 A felperes azzal érvel, hogy a Parlament jogellenes magatartása vagyoni és nem vagyoni kárt okozott neki.

112 Először is a felperes előadja, hogy kénytelen volt jogi tanácsadó szolgálatait igénybe venni, valamint hogy a Parlament csak a jogi tanácsadó általi két felszólítást követően távolította el a dokumentumot honlapjáról. A felperesnél emiatt 1000 euró költség merült fel, és ez képezi vagyoni kárát.

113 Másodszor, a nem vagyoni kárt illetően a felperes előadja, hogy a Parlament elutasító és halogató magatartása miatt súlyos sérelmet szenvedett el, és az jelentős stresszt okozott neki, továbbá aggódott amiatt, hogy mentálisan súlyosan beteg és igen törékeny állapotban lévő fia tudomást szerezhet a közzétett információkról. A nem vagyoni kárt *ex aequo et bono* 40 000 euróra becsüli.

114 A válaszban a felperes előadja, hogy a közzététel és a törlési kérelem között eltelt idő semmilyen jelentőséggel nem bír. Egyebekben kiemeli, hogy amint tudomást szerzett adatainak közzétételéről, törlési kérelmét haladéktalanul benyújtotta.

115 A felperes úgy véli, hogy közvetlen okozati összefüggés áll fenn a jogellenesség és a kár között, mivel a kár az adatok Parlament általi közzétételéből, valamint az adatok eltávolíttatásának nehézségéből ered.

116 A Parlament nem vitatja, hogy – a jogellenes magatartás fennállásának megállapítása esetén – a felperes 1000 euró vagyoni kárt szenvedett el ügyvédi költségek címén. Úgy véli azonban, hogy a felperes nem bizonyította nem vagyoni kár fennállását.

117 Végezetül a Parlament nem vitatja, hogy okozati összefüggés áll fenn abban az esetben, ha a Törvényszék úgy véli, hogy jogellenes magatartást tanúsított és hogy a felperes kárt szenvedett el.

*A Törvényszék álláspontja*

118 Emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a kárnak valósnak és bizonyosnak kell lennie. Ezzel szemben a pusztán feltételezett és meg nem határozott kár nem teremt jogot a kártérítésre (2010. április 28-i BST kontra Bizottság ítélet, T-452/05, EBHT, EU:T:2010:167, 165. pont). A biztos kár fennállására vonatkozó feltétel azonban teljesül akkor, ha a kár bekövetkezése közeli, és kellő bizonyossággal előre látható, még ha teljes pontossággal nem is számszerűsíthető (1987. január 14-i Zuckerfabrik Bedburg és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, 281/84, EBHT, EU:C:1987:3, 14. pont).

119 Az Unió felelősségének megállapítását kívánó félnek kell bizonyítania az általa hivatkozott kár fennállását, illetve mértékét, valamint az e kár és az érintett intézménynek felrótt jogellenes magatartás közötti kellően közvetlen okozati összefüggést (BST kontra Bizottság ítélet, fenti 118. pont, EU:T:2010:167, 167. pont).

120 Meg kell állapítani, hogy a Parlament nem vitatja a felperes által hivatkozott vagyoni kárnak – azaz jogi tanácsadója költségeinek – a fennállását, feltéve hogy magatartása jogellenes volt.

121 Ezzel szemben a nem vagyoni kárt illetően meg kell állapítani, hogy a felperes nem bizonyította ilyen kár fennállását. Anélkül szorítkozott annak állítására, hogy a Parlament elutasító és halogató magatartása miatt súlyos sérelmet szenvedett el és az jelentős stresszt okozott neki, hogy ezen állítás alátámasztására bármiféle bizonyítékot felhozott volna. Következésképpen ennek az állításnak nem lehet helyt adni.

122 A fentiekre tekintettel el kell utasítani a felperesnek a nem vagyoni kár fennállásával kapcsolatos érveit.

123 Végezetül emlékeztetni kell arra, hogy az okozati összefüggés akkor állapítható meg, ha az érintett intézmény által elkövetett szabálytalanság és a hivatkozott kár között közvetlen kapcsolat áll fenn, amit a felpereseknek kell bizonyítaniuk (1999. szeptember 28-i Hautem kontra EBB ítélet, T-140/97, EBHT-KSZ, EU:T:1999:176, 85. pont). Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a kárnak a felrótt magatartásból kellőképpen közvetlenül kell következnie (1997. június 25-i Perillo kontra Bizottság ítélet, T-7/96, EBHT, EU:T:1997:94, 41. pont).

124 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy bár nem lehet megtiltani az érdekelteknek, hogy a pert megelőző szakaszban biztosítanak maguknak ügyvédi tanácsadást, ez a saját választásuk, amit nem lehet felróni az érintett intézménynek (1978. március 9-i Herpels kontra Bizottság ítélet, 54/77, EBHT, EU:C:1978:45, 48. pont; 2007. június 28-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-331/05 P, EBHT, EU:C:2007:390, 24. pont; 2008. július 8-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-48/05, EBHT, EU:T:2008:257, 415. pont). Az érdekelt által ekként szabadon vállalt költségeket ennélfogva nem lehet felróni a Parlamentnek (lásd ebben az értelemben: a fent hivatkozott Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, EU:C:2007:390, 27. pont). Ennélfogva hiányzik a felperes által elszenvedett állítólagos vagyoni kár és a Parlament cselekményei közötti bármiféle okozati összefüggés.

125 Következésképpen a felperesnek az állítólagos jogellenesség és a vagyon kár közötti okozati összefüggéssel kapcsolatos érveit el kell utasítani.

126 E körülmények között a felperesnek az állítólagosan elszenvedett kár megtérítésére irányuló kérelmét mint megalapozatlant el kell utasítani.

**A költségekről**

127 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Parlament kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

128 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az európai adatvédelmi biztos maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**

**2) CN viseli az Európai Parlament, valamint a saját részéről felmerült költségeket.**

**3) Az európai adatvédelmi biztos maga viseli saját költségeit.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. december 3-i nyilvános ülésen.

Aláírások